

„Jo, ze soudu přišla Smetanová, to je ta, co je všechny ráda pouští. Ale tohohle nám i ona nechala.“ Světlana si vzala víno, usrkla a laškovně ho položila na Komárkovo břicho. „Tenhle týden mám do čtyř, co kdybychom někam vyrazili?“

„Jo, můžeme,“ položil víno zpátky na připravený podšálek.

„Domluveno.“ Načechrávala si polštář, a když se uhnízдила, jen tak mimochodem se zeptala, jak se má Olda. Zdálo se, že jeho odpovědi nevěnuje pozornost. Komárkovi ale bylo jasné, že je to naopak. Světlana vládla schopností z kohokoli nenápadně vytáhnout jakoukoli informaci. S Jendou to nevyšlo, tak zkouší jít jinou cestou. Už dříve si říkal, že by ji bral do týmu. Pachatelé by ji jako ženu podceňovali a práskli by na sebe i to, co nespáchali.

S Oldou, s tím prošedivělým vlkem, se Světlana trefila do černého. Kolega vyšetřovatel Oldřich Páral před třemi měsíci skončil v nemocnici a zdálo se, že je to s ním vážné. Komárka to sebralo. Byl to Olda, kdo ho těsně po rozvodu vytáhl z okresní kriminálky na krajskou, vzal ho pod svá křídla a ukazoval mu, na co se má při vyšetřování zaměřit. Byl to jeho klid a schopnost zakousnout se do případu, vypustit všechny rušivé elementy, včetně těch osobních, co Komárka dostalo z nejhoršího. A teď to vypadá, že z nemocnice půjde Olda rovnou do důchodu.

Komárek se v duchu vypeskoval za svůj pesimismus. Oldovi bude teprve šedesát a je před ním několik let služby. Rozhodl se, že ho co nejdříve navštíví.

„Můžu jít s tebou,“ nabídla se Světlana.

Komárek se usmál trochu uvolněněji: „Děkuju, půjdu sám.“

„Rozumím. Ale teď starosti pryč.“ Světlana Komárkovi foukla na spánek.

V tu ránu se mu ulevilo. „Přespíš tady?“

Nakrčila čelo. Sumírovala, jestli u něj má všechno, co potřebuje. Podle něj měla. Postupně si nanosila do jeho koupelny kokosové mýdlo, šampon a všelijaké krémy a vždy, když si u něj umyla vlasy, tak její přítomnost cítil na nejrůznějších místech v bytě několik následujících dní.

„Ráda.“ Položila si hlavu na jeho rameno.

Potěšilo ho, že dneska nenaznačila, že by spolu začali bydlet. Tu a tam to při jejich schůzkách nadhodila a on z toho bruslil tak bídě, jako kdyby na ledě stál poprvé. Neměl chuť se vázat. Možná později. Anebo taky ne. Vlastně mu jeho samotářský život docela vyhovoval.